

[Formanden.]
 at bestemme, at den departementale ekspedition af sager vedrørende disse områder sker i udenrigsministeriet under ledelse af minister Ivar Nørgaard og på hans ansvar.

Jeg tillader mig at anmode hr. formanden om at ville underrette folketinget herom.

Anker Jørgensen

/ Ruth Christensen

Til folketingets formand.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til statsministeren, som har ønsket at afgive en erklæring.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den regering, som i dag fremstiller sig for folketinget, er jo blevet dannet efter en svær og langvarig regeringskrise.

Valget den 9. januar gjorde spørgsmålet om en regeringsændring aktuelt. Det stod klart for et flertal her i tinget, at det var ønskeligt, om der kunne skabes et tilstrækkelig stabilt regeringsgrundlag, som kunne sikre en langsigtet og holdbar økonomisk politik til gavn for beskæftigelsen og for erhvervsudviklingen. Det var dette synspunkt, der kom til udtryk i den dagsorden, som blev vedtaget her i tinget den 28. januar.

I den mellemliggende tid er alle muligheder for dannelsen af en flertalsregering blevet undersøgt. Vi mener, det var nødvendigt at bruge den tid, der var påkrævet, for at sikre, at alle muligheder blev undersøgt. Vi beklager, at det ikke var muligt at finde et fælles grundlag for et regerings-samarbejde mellem partier, som repræsenterer et flertal her i tinget.

Når det ikke har været muligt, må det nødvendige samarbejde søges formidlet af en mindretalsregering, og vi har derfor i denne situation ment, at regeringsforhandlingernes udfald viste, at det naturligste var dannelsen af en socialdemokratisk mindretalsregering.

Den regering, der nu er dannet, er sig sin stilling som mindretalsregering bevidst. Den er udgået af socialdemokratiet, og udgangspunktet for regeringens arbejde må derfor naturligt være de tanker og forslag, socialdemokratiet har fremført. Men ud fra dette

grundlag vil regeringen fordomsfrit søge at formidle det samarbejde mellem en flerhed af partier, som er bydende nødvendigt.

Regeringen træder til på et tidspunkt, hvor landet står over for en række problemer, der er så store, som vi næppe har kendt dem siden den anden verdenskrig. Arbejdsløsheden har nået et niveau, som er uacceptabelt i et moderne velfærdssamfund. Inflationen forløber stadig i et tempo, som må give anledning til alvorlig bekymring. Det gælder også betalingsbalanceunderskuddet, hvis formindskelse kræver en politik, der kan styrke det, som vi kalder betalingsbalanceerhvervene.

Disse tre problemer hænger så nøje sammen, at der er behov for en helhedspolitik, der på én gang har sigte mod alle tre problemer. Det er en sådan politik, regeringen vil indbyde til samarbejde om.

Arbejdsløsheden har jo taget et sådant omfang, at det er nødvendigt at gennemføre en række foranstaltninger, som hurtigt kan forøge beskæftigelsen. Regeringen vil fremsætte forslag herom, som i et vist omfang er udgiftkrævende. Regeringen tilstræber i øvrigt en meget tilbageholdende udgiftspolitik.

Samtidig må vi genskabe erhvervslivets tillid til de økonomiske muligheder. Det kræver, at vi lægger grunden til en langsigtet, stabil økonomisk politik, og kan der skabes et bredt samarbejde her i tinget omkring en sådan politik, vil det uden tvivl bidrage væsentligt til at genskabe tilliden i erhvervslivet.

Det er et led i denne politik, at det tilstræbes, at den samlede indkomstdannelse og udviklingen i produktionsomkostningerne holdes inden for rammer, som dæmper inflationen, og som fremmer danske erhvervs konkurrenceevne.

Regeringen vil videreføre den hidtidige linje i udenrigs-, markeds- og forsvarspolitikken.

Det er min hensigt i en mere fyldig erklæring den 20. februar at give folketinget en nærmere redegørelse for regeringens synspunkter og den lovgivning, som regeringen finder det nødvendigt at fremme. Det er mit håb, at et bredt flertal her i tinget vil modtage disse forslag som en indbydelse til åben forhandling med det sigte at skabe grundlag for en stabil og langsigtet økono-